II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/389

z dne 11. novembra 2016

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s parametri za izračun denarnih kazni za neuspešne poravnave in dejavnostmi CDD v državah članicah gostiteljicah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnav vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 ([1]) ter zlasti člena 7(14) in člena 24(7) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Določbe te uredbe so tesno povezane, ker obravnavajo elemente, ki so potrebni za izvajanje ukrepov iz Uredbe (EU) št. 909/2014. Za zagotovitev skladnosti med temi ukrepi in za olajšanje celovitega pregleda ter enostavnega dostopa osebam, za katere te določbe veljajo, je zaželeno vse elemente, ki zadevajo ukrepe iz Uredbe (EU) št. 909/2014, združiti v eno samo uredbo.

(2) Uredba (EU) št. 909/2014 zahteva, da centralne depotne družbe (CDD) naložijo denarne kazni udeležencem v njihovih sistemih poravnave vrednostnih papirjev, ki povzročijo neuspešne poravnave (v nadaljnjem besedilu: udeleženci, ki ne izpolnjujejo obveznosti).

(3) Za zagotovitev, da so denarne kazni, naložene udeležencem, ki ne izpolnjujejo obveznosti, učinkovito odvračilne, bi morali biti parametri za izračun ravni denarnih kazni tesno povezani z vrednostjo finančnih instrumentov, ki niso bili izročeni, na katero bi se morale obračunati ustrezne stopnje kazni. Vrednost finančnih instrumentov, ki so osnova za transakcijo, bi morala prav tako biti osnova za izračun stopnje denarne kazni, kadar je poravnava neuspešna zaradi pomanjkanja denarnih sredstev. Višina denarne kazni bi morala zagotoviti spodbudo za udeležence, ki ne izpolnjujejo obveznosti, da nemudoma poravnajo posle, ki niso bili poravnani. Za zagotovitev učinkovitega doseganja ciljev, za katere se prizadeva z naložitvijo denarnih kazni, bi bilo treba redno spremljati ustreznost parametrov za izračun teh kazni ter jih po potrebi prilagajati glede na učinek kazni na trg.

(4) Glede na precejšnje razlike v ceni finančnih instrumentov v poslih z več osnovnimi instrumenti in za olajšanje izračuna denarnih kazni, bi morala vrednost finančnih instrumentov temeljiti na enotni referenčni ceni. CDD bi

([1]) UL L 257, 28.8.2014, str. 1.

morale na dani datum uporabiti isto referenčno ceno za izračun denarnih kazni za neuspešne poravnave poslov z enakimi finančnimi instrumenti. Denarne kazni bi zato morale biti rezultat pomnožitve števila finančnih instrumentov, ki so osnova posla, ki ni bil poravnan, z zadevno referenčno ceno. Referenčne cene bi se morale določati na podlagi objektivnih in zanesljivih podatkov ter metodologij.

(5) Glede na to da bi morala avtomatizacija izračuna denarnih kazni zagotoviti, da jih CDD učinkovito uporabljajo, bi morale ustrezne stopnje kazni temeljiti na enotni razpredelnici vrednosti, ki bi jih moralo biti enostavno avtomatizirati in uporabiti. Stopnje kazni za različne vrste finančnih instrumentov bi morale biti določene na ravneh, ki bi omogočili denarne kazni, ki izpolnjujejo pogoje Uredbe (EU) št. 909/2014.

(6) Poravnava poslov z delnicami je navadno visoko standardizirana. Kadar imajo delnice likviden trg in jih je zato enostavno kupiti, bi bilo treba za neuspešne poravnave uporabiti najvišjo stopnjo kazni, da se udeležence, ki ne izpolnjujejo obveznosti, spodbudi, da pravočasno poravnajo neuspešne posle. Za delnice, ki nimajo likvidnega trga, bi bilo treba uporabljati nižjo stopnjo kazni, saj bi nižja stopnja kazni še vedno morala imeti odvračilen učinek, ne da bi to vplivalo na nemoteno in pravilno delovanje zadevnih finančnih trgov.

(7) Pri ravni denarnih kazni za neuspešne poravnave poslov z dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev, bi bilo treba upoštevati značilno velik obseg teh poslov in njihov pomen za nemoteno ter pravilno delovanje finančnih trgov. Zato bi bilo treba za neuspešne poravnave uporabiti najnižje stopnje kazni. Takšna stopnja kazni bi vseeno morala imeti odvračilen učinek in spodbujati pravočasno poravnavo.

(8) Dolžniški instrumenti, ki jih ne izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev, imajo manj likvidne trge, prav tako je obseg poslov s takšnimi instrumenti manjši. Takšni dolžniški instrumenti tudi manj vplivajo na nemoteno in pravilno delovanje finančnih trgov kot dolžniški instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev. Stopnja kazni za neuspešne poravnave bi zato morala biti višja kot za dolžniške instrumente, ki jih izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev.

(9) Za neuspešne poravnave poslov z dolžniškimi instrumenti bi morale veljati nižje stopnje kazni kot za neuspešne poravnave poslov z drugimi finančnimi instrumenti zaradi njihove velikosti, nestandardizirane poravnave, večje čezmejne razsežnosti in pomena za nemoteno in pravilno delovanje finančnih trgov. Takšna nižja stopnja kazni bi vseeno morala imeti odvračilen učinek in spodbujati pravočasno poravnavo.

(10) Finančni instrumenti, ki niso delnice in dolžniški instrumenti, ki spadajo v področje uporabe Uredbe (EU) št. 909/2014, kot so potrdila o lastništvu, pravice do emisij in investicijski skladi, ki kotirajo na borzi, navadno nimajo visoko standardizirane poravnave in likvidnih trgov. Z njimi se pogosto trguje tudi izven organiziranega trga vrednostnih papirjev (OTC). Zaradi omejenega obsega in manjše velikosti poslov ter da bi se odražala njihova nestandardizirano trgovanje in poravnava, bi bilo treba za neuspešne poravnave uporabljati podobno stopnjo kazni, kot se uporablja za delnice, ki nimajo likvidnega trga.

(11) Parametre za izračun denarnih kazni bi bilo treba prilagoditi posebnostim nekaterih mest trgovanja, kot so zagonski trgi MSP, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Denarne kazni za neuspešne poravnave ne bi smele ovirati dostopa malih in srednjih podjetij (MSP) do kapitalskih trgov kot alternative bančnim posojilom. Poleg tega Uredba (EU) št. 909/2014 zagonskim trgom MSP dopušča prilagodljivost, da ne uporabijo postopka kritnega nakupa za neuspešne poravnave do 15 dni po načrtovanem datumu poravnave. Posledično se lahko denarne kazni za neuspešne poravnave poslov s finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na zagonskih trgih MSP, uporabljajo daljše obdobje kot za druge finančne instrumente. Glede na dolžino trajanja uporabe denarnih kazni, nižjo likvidnost in posebnosti zagonskih trgov MSP bi bilo treba stopnjo kazni za neuspešne poravnave poslov s finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na tovrstnih mestih trgovanja, določiti na specifični stopnji, ki spodbuja pravočasno poravnavo, vendar ne vpliva na nemoteno in pravilno delovanje teh trgov. Primerno je zagotoviti, da se za neuspešne poravnave poslov z nekaterimi finančnimi instrumenti, kot so dolžniški instrumenti, s katerimi se trguje na tovrstnih mestih, uporabljajo nižje stopnje kazni kot za podobne dolžniške instrumente, s katerimi se trguje na drugih trgih.

([1]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(12) Za neuspešne poravnave zaradi pomanjkanja denarnih sredstev bi bilo treba uporabljati enotno stopnjo kazni za vse posle, saj je takšen položaj neodvisen od vrste sredstva in likvidnosti zadevnega finančnega instrumenta ali vrste posla. Da se zagotovi odvračilni učinek in udeležence, ki ne izpolnjujejo obveznosti, spodbudi, da pravočasno poravnajo svoje obveznosti tako, da si denarna sredstva izposodijo, je primerno kot osnovo za stopnjo kazni uporabiti stroške izposoje denarnih sredstev. Najprimernejša stopnja kazni bi morala biti uradna obrestna mera centralne banke, ki izdaja valuto poravnave, ki bi morala odražati stroške izposoje za to valuto.

(13) Uredba (EU) št. 909/2014 dopušča CDD, da opravljajo storitve v Uniji pod nadzorom pristojnih organov njihovih matičnih držav članic. Za zagotovitev ustrezne ravni varnosti pri opravljanju storitev CDD v državah članicah gostiteljicah Uredba (EU) št. 909/2014 zahteva, da pristojni in ustrezni organi matične države članice in držav članic gostiteljic sklenejo dogovore o sodelovanju za nadzor dejavnosti CDD v državi članici gostiteljici, kadar postanejo dejavnosti CDD zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v zadevni državi članici gostiteljici.

(14) Da se lahko zanesljivo ugotovi, ali so postale dejavnosti CDD zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v državah članicah gostiteljicah, je primerno zagotoviti, da merila za ocenjevanje upoštevajo osnovne storitve, ki jih CDD opravljajo v državah članicah gostiteljicah, kot je določeno v Oddelku A Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014, glede na to da CDD takšne osnovne storitve opravljajo v svoji funkciji infrastruktur finančnega trga.

(15) Za ocenjevanje pomembnosti dejavnosti CDD v državah članicah gostiteljicah bi morala merila za ocenjevanje upoštevati obseg osnovnih storitev, ki jih CDD zagotavljajo uporabnikom iz držav članic gostiteljic, vključno z izdajatelji, udeleženci v sistemih poravnave vrednostnih papirjev ali drugimi imetniki računov vrednostnih papirjev, ki jih vodijo CDD. Kadar so osnovne storitve, ki jih CDD zagotavljajo uporabnikom iz držav članic gostiteljic dovolj obsežne, bi se morale dejavnosti CDD v tej državi članici gostiteljici šteti za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev zaradi dejstva, da bi kakršna koli nepravilnost ali pomanjkljivost pri delovanju teh CDD lahko vplivala na nemoteno delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v zadevni državi članici gostiteljici. Za zagotovitev celovite ocene je primerno uporabiti merila za ocenjevanje, pri katerih se neodvisno upošteva obseg vsake osnovne storitve, ki jo CDD zagotavljajo uporabnikom iz držav članic gostiteljic.

(16) Kadar CDD izdajo ali centralno vodijo veliko število vrednostnih papirjev za izdajatelje s sedežem v državah članicah gostiteljicah ali kadar centralno vodijo veliko računov vrednostnih papirjev za udeležence v svojih sistemih poravnave vrednostnih papirjev ali za druge imetnike računov s sedežem v državah članicah gostiteljicah, bi se morale njihove dejavnosti šteti za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v zadevnih državah članicah gostiteljicah.

(17) Kadar CDD poravnavajo visoke vrednosti poslov z vrednostnimi papirji, ki jih izdajo izdajatelji s sedežem v državah članicah gostiteljicah, ali kadar poravnajo visoke vrednosti navodil za poravnavo, ki jih prejmejo od udeležencev ali drugih imetnikov računov vrednostnih papirjev s sedežem v državah članicah gostiteljicah, bi se morale njihove dejavnosti šteti za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v zadevnih državah članicah gostiteljicah.

(18) Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) omogoča državam članicam, da za namene izvajanja navedene direktive določijo sisteme poravnave vrednostnih papirjev, ki jih urejajo njihovi zakoni, če države članice menijo, da sistemsko tveganje upravičuje takšno določitev. Kadar CDD upravljajo sisteme poravnave vrednostnih papirjev, ki jih določijo države članice gostiteljice v skladu z Direktivo 98/26/ES, bi se njihove dejavnosti torej morale šteti za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v zadevnih državah članicah gostiteljicah.

(19) Dejavnosti CDD bi bilo treba ocenjevati dovolj pogosto, da se zadevnim organom omogoči, da brez nepotrebnih zamud sklenejo dogovore o sodelovanju od trenutka, ko postanejo dejavnosti zadevne CDD zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v državah članicah gostiteljicah.

([1]) Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

(20) Ko postanejo dejavnosti CDD zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v državi članici gostiteljici, bi se moralo šteti, da so zelo pomembne dovolj dolgo, da se zadevnim organom dovoli, da sklenejo učinkovite dogovore o sodelovanju v skladu z Uredbo (EU) št. 909/2014.

(21) Izračuni v zvezi z ocenami iz te uredbe bi morali temeljiti na objektivnih in zanesljivih podatkih in metodologijah. Glede na to, da nekateri izračuni, ki se zahtevajo v skladu s to uredbo, temeljijo na pravilih iz Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), bi bilo treba takšne izračune izvesti samo, kadar se uporablja Uredba (EU) št. 600/2014.

(22) Ker lahko ukrepi za obravnavo neuspešnih poravnav, povezani z izračunom denarnih kazni, ter nekateri ukrepi za določitev pomembnosti zahtevajo precejšnje spremembe informacijskih sistemov, testiranje trga in prilagoditve pravnih dogovorov med zadevnimi stranmi, vključno s CDD in drugimi tržnimi udeleženci, bi moralo biti na voljo dovolj časa za izvedbo zadevnih ukrepov za zagotovitev, da CDD in druge zadevne strani izpolnijo potrebne zahteve –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe „navodilo za poravnavo“ pomeni prenosni nalog, kakor je opredeljen v členu 2(i) Direktive 98/26/ES.

Člen 2

Izračun denarnih kazni

Stopnja denarnih kazni iz tretjega pododstavka člena 7(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 za neuspešne poravnave poslov z danim finančnim instrumentom se izračuna z uporabo ustrezne stopnje kazni, določene v Prilogi k tej uredbi, ki se obračuna na referenčno ceno posla, določeno v skladu s členom 3 te uredbe.

Člen 3

Referenčna cena posla

1. Referenčna cena iz člena 2 je enaka skupni tržni vrednosti finančnih instrumentov, določeni v skladu s členom 7, za vsak delovni dan, ko je poravnava posla neuspešna.

2. Referenčna cena iz odstavka 1 se uporabi za izračun ravni denarnih kazni za vse neuspešne poravnave ne glede na to, ali je neuspešna poravnava posledica pomanjkanja vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev.

Člen 4

Merila za določitev pomembnosti CDD

Poslovanje CDD v državi članici gostiteljici se šteje za zelo pomembno za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v državi članici gostiteljici, kadar je izpolnjeno vsaj eno merilo iz členov 5 in 6.

([1]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

Člen 5

Merila za določitev pomembnosti notarskih storitev in storitev centralnega vodenja

1. Notarske storitve in storitve centralnega vodenja, kot so določene v točkah 1 in 2 Oddelka A Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014, ki jih opravlja CDD v državi članici gostiteljici, se štejejo za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v tej državi članici gostiteljici, kadar je izpolnjeno katero koli od naslednjih meril:

(a) skupna tržna vrednost finančnih instrumentov, ki jih izdajo izdajatelji iz države članice gostiteljice, ki jih CDD prvič evidentira ali jih centralno vodi na računih vrednostnih papirjev, predstavlja najmanj 15 % skupne vrednosti finančnih instrumentov, ki jih izdajo vsi izdajatelji iz države članice gostiteljice, ki jih vse CDD s sedežem v Uniji prvič evidentirajo ali jih centralno vodijo na računih vrednostnih papirjev;

(b) skupna tržna vrednost finančnih instrumentov, ki jih CDD centralno vodi na računih vrednostnih papirjev za udeležence in druge imetnike računov vrednostnih papirjev iz države članice gostiteljice, predstavlja vsaj 15 % skupne vrednosti finančnih instrumentov, ki jih centralno vodijo na računih vrednostnih papirjev vse CDD s sedežem v Uniji za vse udeležence in druge imetnike računov vrednostnih papirjev iz države članice gostiteljice.

2. Za namene odstavka 1 se tržna vrednost finančnih instrumentov določi v skladu s členom 7.

3. Kadar je izpolnjeno katero koli merilo iz odstavka 1, se dejavnosti te CDD v državi članici gostiteljici štejejo za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v tej državi članici gostiteljici za obnovljiva obdobja treh koledarskih let z začetkom 30. aprila koledarskega leta, ki sledi izpolnitvi katerega koli izmed teh meril.

Člen 6

Merila za določitev pomembnosti storitev poravnave

1. Storitve poravnave, kot so določene v točki 3 oddelka A Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014, ki jih opravlja CDD v državi članici gostiteljici, se štejejo za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v tej državi članici gostiteljici, kadar je izpolnjeno katero koli izmed naslednjih meril:

(a) letna vrednost navodil za poravnavo v zvezi s posli s finančnimi instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji iz države članice gostiteljice in ki jih poravna CDD, predstavlja vsaj 15 % skupne letne vrednosti vseh navodil za poravnavo v zvezi s posli s finančnimi instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji iz države članice gostiteljice in ki jih poravnajo vse CDD s sedežem v Uniji;

(b) letna vrednost navodil za poravnavo, ki jih poravna CDD za udeležence in druge imetnike računov vrednostnih papirjev iz države članice gostiteljice, predstavlja vsaj 15 % skupne letne vrednosti navodil za poravnavo, ki jih poravnajo vse CDD s sedežem v Uniji za udeležence in druge imetnike računov vrednostnih papirjev iz države članice gostiteljice;

(c) CDD upravlja sistem poravnave vrednostnih papirjev, ki ga ureja zakonodaja države članice gostiteljice in je bil priglašen Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA).

2. Za namene točk (a) in (b) odstavka 1 je vrednost navodil za poravnavo naslednja:

(a) pri navodilih za poravnavo proti plačilu je to vrednost zadevnega posla z vrednostnimi papirji, kot je bila vnesena v sistem poravnave vrednostnih papirjev;

(b) pri navodilih za poravnavo brez plačila je to skupna tržna vrednost zadevnega finančnega instrumenta, kot je določena v skladu s členom 7.

3. Kadar je izpolnjeno katero koli merilo iz odstavka 1, se dejavnosti te CDD v državi članici gostiteljici štejejo za zelo pomembne za delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaščito vlagateljev v tej državi članici gostiteljici za obnovljiva obdobja treh koledarskih let z začetkom 30. aprila koledarskega leta, ki sledi izpolnitvi katerega koli izmed teh meril.

Člen 7

Določitev tržnih vrednosti

Tržna vrednost finančnih instrumentov iz členov 3, 5 in 6 te uredbe se določi, kot sledi:

(a) za finančne instrumente iz člena 3(1) Uredbe (EU) št. 600/2014, sprejete v trgovanje na mestu trgovanja znotraj Unije, je tržna vrednost zadevnega finančnega instrumenta končna cena najpomembnejšega trga v smislu likvidnosti iz člena 4(1)(a) Uredbe (EU) št. 600/2014;

(b) za finančne instrumente, sprejete v trgovanje na mestu trgovanja znotraj Unije, ki ni mesto trgovanja iz točke (a), je tržna cena končna cena, ki se pridobi z mesta trgovanja znotraj Unije z največjim prometom;

(c) za finančne instrumente, razen instrumentov iz točk (a) in (b), se tržna vrednost določi po vnaprej določeni metodologiji, ki jo odobri pristojni organ zadevne CDD, pri kateri se upoštevajo merila, povezana z zanesljivimi tržnimi podatki, kot so tržne cene, ki so na voljo na mestih trgovanja ali v investicijskih družbah.

Člen 8

Prehodne določbe

1. Merila iz člena 5(1)(a) in člena 6(1)(c) se prvič uporabijo v štirih mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe ter temeljijo na vrednostih finančnih instrumentov, ki jih je CDD prvič evidentirala ali jih je centralno vodila na računih vrednostnih papirjev na dan 31. decembra predhodnega koledarskega leta.

2. Merila iz člena 5(1)(b) in člena 6(1)(a) in (b) se prvič uporabijo v štirih mesecih od datuma začetka uporabe iz člena 9(2) ter temeljijo na vrednostih finančnih instrumentov, ki jih je CDD centralno vodila na računih vrednostnih papirjev na dan 31. decembra predhodnega koledarskega leta.

3. V obdobju, ki se začne na datum začetka veljavnosti te uredbe in konča na datum začetka uporabe iz drugega odstavka člena 55 Uredbe (EU) št. 600/2014, se uporablja naslednje:

(a) z odstopanjem od člena 5(2) je tržna vrednost finančnih instrumentov nominalna vrednost teh instrumentov;

(b) z odstopanjem od člena 6(2)(b) so tržne vrednosti zadevnih finančnih instrumentov nominalne vrednosti teh finančnih instrumentov.

Člen 9

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba se uporablja od 10. marca 2019.

Z odstopanjem od drugega odstavka se:

(a) člena 2 in 3 uporabljata od datuma začetka veljavnosti delegiranega akta, ki ga Komisija sprejme v skladu s členom 7(15) Uredbe (EU) št. 909/2014;

(b) člen 7 uporablja od datuma, navedenega v drugem pododstavku člena 55 Uredbe (EU) št. 600/2014;

(c) člen 8 uporablja od dneva začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. novembra 2016

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Stopnje kazni za neuspešne poravnave

Vrsta neuspešne poravnave	Stopnja
1. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja delnic, ki imajo likviden trg v pomenu iz točke (b) člena 2(1)(17) Uredbe (EU) št. 600/2014, razen delnic iz točke 3	1,0 bazične točke
2. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja delnic, ki nimajo likvidnega trga v pomenu iz točke (b) člena 2(1)(17) Uredbe (EU) št. 600/2014, razen delnic iz točke 3	0,5 bazične točke
3. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na zagonskih trgih MSP, razen dolžniških instrumentov iz točke 6	0,25 bazične točke
4. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja dolžniških instrumentov, ki jih izda ali zanje jamči: (a) izdajatelj državnih vrednostih papirjev, kakor je opredeljen v členu 4(1)(60) Direktive 2014/65/EU; (b) izdajatelj državnih vrednostnih papirjev iz tretje države; (c) organ lokalne oblasti; (d) centralna banka; (e) katera koli multilateralna razvojna banka iz drugega pododstavka člena 117(1) in iz člena 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]); (f) evropski instrument za finančno stabilnost ali evropski mehanizem za stabilnost.	0,10 bazične točke
5. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja dolžniških instrumentov, razen instrumentov iz točk 4 in 6	0,20 bazične točke
6. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja dolžniških instrumentov, s katerimi se trguje na zagonskih trgih MSP	0,15 bazične točke
7. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja vseh ostalih dolžniških instrumentov, ki niso zajeti v točkah od 1 do 6	0,5 bazične točke
8. Poravnava je neuspešna zaradi pomanjkanja denarnih sredstev	Uradna obrestna mera za posojilo čez noč, ki jo zaračunava centralna banka, ki izdaja valuto poravnave, z obrestnim dnom 0

([1]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).